

Summer, som efter Contracterne maatte blive at betale til Hestehold, men det vilde dog ikke være i den Grad betydeligt og føleligt, som naar Distrikterne øieblikkeligt skulle udrede Summerne. Foruden den Ulighed, som tidligere er udhævet at ville kunne opstaae derved, at i samme Distrikt nogle Heste modtages uden Betaling, og andre mod en Afkortning af 36 Rbd., maa jeg tillige gjøre opmærksom paa en anden Ulighed, som uundgaelig vilde blive en Folge af, at Hestene leveredes uden Betaling, selv om alle Heste maatte blive saaledes leverede. Der maa nemlig lægges Mærke til, hvilket naturligtvis ogsaa strax frembyder sig, at Hestene ville være af forskjellig Værdie og have forskjellige Taxationspriser. Deraf maatte imidlertid opstaae Krav, først mellem Udredningsdistrikterne om en Udjevning, dernæst ogsaa i samme Udredningsdistrikt, forsaavidt dette maatte være inddeelt i Lægder, tillige imellem disse, eller rettere sagt imellem Communerne, om en Udjevning med Hensyn til de forskjellige Værdier. Der maatte altsaa beregnes en Gjennemsnitspræis af Hestene, og der maatte see indbyrdes Liquidation mellem Udredningsdistrikterne og Lægderne. Men alt dette vilde efter min Mening betydelig forstyrre den Simplicitet, som bør finde Sted i Udredningsforholdene. Jeg maa dernæst ogsaa gjøre opmærksom paa, at Endringsforslaget lader det aldeles uafgjort, hvorledes der skal forholdes med de 36 Rbd., om dog ogsaa de Hesteudredere, hvis Heste ikke ere blevne anvendte, maatte have at betale.

Stockfleth: Jeg kan ikke andet end vedblive den Paastand, som jeg allerede igaar fremsatte, at den første Anskaffelse af disse Heste egentlig er Hartkornet aldeles uvedkommende; jeg troer, at man bør see hen til For-

holdet, saaledes som det var 1774, da Loven angaaende Hesteudredning blev givet. Dengang blev det bestemt, at der skulde betales 36 Daler for hver Hest, som udredes. Nu maa jeg bemærke, at disse 36 Daler vare ikke 36 Rigsbankdaler (Hør!), men det var 36 Rbd. Courant, det var omtrent 60 Rbd., og jeg antager, at en Hest til den Tid kunde anskaffes for den Præis; jeg antager derfor, som Folge heraf fremdeles, at i Mæret 1774, da Hesteudredningen blev paalagt det privilegerede Hartkorn, da bleve disse Heste betalte af Staten; nu ophører denne Forpligtelse for det privilegerede Hartkorn og gaaer over paa alt Hartkornet, og jeg mener nu, at det er den samme Byrde, som dengang blev paalagt det privilegerede Hartkorn, som nu skal overtages af alt Hartkorn, og hverken Mere eller Mindre. Nu er det dog vist, at ligesom Hestene i sin Tid bleve anskaffede for det privilegerede Hartkorn, saaledes er Staten ogsaa nu — med mindre den vil forøge Byrden for alt Hartkorn — pligtig at anskaffe de Heste, som nu ere foruødne. Dette mener jeg kunde see uden stor Ulempe paa den af mig foreslaaede Maade derved, at disse Heste, som allerede findes nu ved Militæretaten, og som, naar Krigen ophører, antages ikke mere at gjøres foruødne, at disse, forsaavidt de dertil maatte være brugelige, afleveres til Udredningsdistrikterne. Jeg indrømmer nu gjerne, at jeg ikke fuldkommen consequent har gennemført dette af mig her udtalte Princip, idet jeg indrømmer, at den anden Deel af mit Forslag ikke staaer i fuldkommen Consequents med den første, eftersom nemlig i saa Tilfælde Staten ogsaa skulde sørge for, at de nuværende Nationalheste gik over til Udredningsdistrikterne uden Udgift for disse (Sa!).